

дуалност и голѣмъ усетъ за изпълнение на модерна музика, каквато и той пише, като култивира джазовитѣ елементи, и модернитѣ танци. Творби: две симфонии, „Вариации върху една осемтактова собствена

Ервинъ Шулхофъ

тема — за оркестъръ, „Сюита отъ шестъ съвременни танца“ за камер-оркестъръ, остинато, партита, 3 сонати, „Петъ джазови етюда“, „Джазови ескизи“, „Иронии“ и „Нова школа на сръжностъ за джазови пианисти“ — за пиано, секстетъ за 2 цигулки, 2 виоли и 2 виолончела, 2 струнни квартета, по една цигулка и челова сонати, една соната за сама цигулка, дивертисментъ за обой, кларинетъ и фоготъ, единъ концертъ за пиано и оркестъръ, единъ двоенъ концертъ за пиано и флейта, струненъ оркестъръ и две хорни, едноактната танцова мистерия „Огелала“, танцовата гротеска „Ламтящитѣ къмъ месеца“, музика къмъ пиесата „Гражданинитѣ като благородникъ“, музикалната трагикомедия „Обричането на Донъ Жуанъ“, „Hot sonate“ — (джазова) за алтъ-саксофонъ и пиано, „Концертино“ за флейта, виола и контрабасъ.

Шуманъ, Георгъ Алфредъ — Schumann, Georg Alfred — значителенъ компонистъ, род. 25 окт. 1866 въ Кьонигщайнъ (Саксония), възпитаникъ на Лайпцигската консерватория, диригентъ въ Дандигъ и Бременъ, 1900 — такъвъ на Берлинската Singakademie, членъ, подпредседателъ и професоръ по композиция въ „Академията на изкуствата“. Творби: 3 симфонии, 3 увертюри, симфонична поема — „Въ хоро за единъ идеалъ“, „Вариации и двойна fuga върху една весела тема“, „Симфонични вариации“, сюита „Къмъ карнавално време“ и „Серенада“ — за оркестъръ, „Похвална и благодарствена пѣсенъ“, „Амуръ и психея“, „Копнежъ“, „Рутъ“ и „Смъртни жалби“ — за хоръ и оркестъръ, „Стомничката на сълзитъ“ за соли, хоръ, арфа, пиано и хармониумъ, „Бурлеска-сцена“ за алтъ и теноръ-соло съ оркестъръ, „Вариации и fuga върху една тема отъ Бетховенъ“ за 2 пиана, 2 клавири, единъ клавириквартетъ, 2 клавириквинтета, една челова и 2 цигулки сонати, Пасакалия върху „Bach“, мотети за смѣсенъ хоръ, пѣсни и др. Ш. е единъ отъ учителитѣ на П. Владигеровъ.

Шуманъ, Клара — Schumann, Clara — по бащино име Викъ — видна пианистка и даровита компонистка — съпругата на Роб. Шуманъ, род. 13 септ. 1819 въ Лайпцигъ, умр. 20 май 1896 въ Франкфуртъ а/М, ученичка на баща си — Фридрихъ Викъ (гл. т.), който, по собствена своя метода, я довежда до такова съвършенство, че 13 годишна, концертира въ разни германски градове, но до пълна художественостъ достига, когато става спътница въ живота на Шумана. Следъ неговата смъртъ, живѣе нѣколко години въ Берлинъ, после въ Баденъ-Баденъ, откъдето приема концертни обиколки, въ Франкфуртъ на Майнъ — като преподавателка въ Хоховата консерватория. Ш. се е славилъ като изпълнителка на Бетховена и Шопена, и особно като вдъхновена превъзсоздателка на клавиринитѣ поезии на безсмъртния си съпругъ. Като компонистка, тя се представлява отъ единъ концертъ за пиано, „Вариации върху една тема отъ Робертъ Шуманъ“, „Прелюдии и fugи“ за пиано, едно трио, три романци